

RETEN I NÆSTVED

Udskrift af retsbogen

Den 29. juni 2017 kl. 14:00 blev retten sat på dommerkontoret af
[redacted] Dommer 2

Der blev foretaget i offentligt retsmøde
sag nr. BS SKSo-621/2016:

[redacted] Virk. 3 ApS under konkurs
v/kurator advokat René Rasmussen
[redacted] Adresse 1
4200 Slagelse
mod

[redacted] Virksomhed 3 ApS (Virk. 3 ApS)

[redacted] Part A (Sagsøgte)
[redacted] Adresse 2
[redacted] By

Kendelse i sag om konkurskarantæne

[redacted] Virk. 3 ApS under konkurs ved kurator, advokat René Rasmussen, har nedlagt påstand om, at [redacted] Part A pålægges konkurskarantæne i 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor kendelsen er endelig.

[redacted] Part A har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse og mere subsidiært frifindelse mod pålæggelse af konkurskarantæne i en kortere periode end 3 år.

Der er ikke medtaget en fuldstændig sagsbeskrivelse, idet der henvises til de fremlagte processkrifter og bilag samt til [redacted] Part A's forklaring, som gives nedenfor,

I korthed anføres følgende:

Skifteretten i Næstved afsagde den 25. november 2015 konkursdekret over selskabet [redacted] Virk. 3 ApS på baggrund af Erhvervsstyrelsens anmodning af 23. oktober 2015 om tvangsopløsning. [redacted] Part A indtrådte i selskabets direktion den 12. juli 2015 og fratrådte som direktør den 15. september 2015 i forbindelse med, at [redacted] Person 2 genindtrådte som direktør.

Selskabet blev stiftet den 12. november 2013, og der er aldrig indleveret regnskaber for selskabet.

Person 2 er i en sag anlagt af Virk. 3 ApS under konkurs, Virksomhed 5 ApS under konkurs og Virk. 6 ApS under konkurs ved kurator, advokat René Rasmussen, ved kendelse af 25. november 2016 pålagt konkurskarantæne i 3 år. Person 2 forklarede

Virksomhed 6 ApS (Virk. 6 ApS)

under sagen bl.a. følgende:

"...
Om Virk. 3 ApS har han forklaret, at han i første omgang har overtaget fra Person 4, og at denne rejste til Malaga, og var derfor svær at få fat i, da han ville rykke for regnskabsmateriale. Så ville Person 2 ikke have mere med det at gøre, og det blev i stedet overtaget af Part A, der var direktør i en kort periode, og så tog Person 2 det tilbage. Forespurgt, hvorfor han nu gerne ville være direktør har han forklaret, at det nok er Person 3 der har siddet med "store våde hundøjne" og spurgt: "Kan du ikke tage det?". Der er ikke udøvet økonomisk aktivitet i selskabet, mens han har været direktør. Han er heller ikke vidende om andre, der har udøvet nogen aktivitet.
..."

Person 3 forklarede under sagen om konkurskarantæne mod Person 2 bl.a. følgende:

"...
Virk. 3 ApS var moderselskab til de andre to selskaber, og derved var de tre selskaber koncernforbundne allerede da hans selskab overtog dem. Hans selskab har modtaget en negativ købesum, som han ikke vil oplyse om. Der er ikke foregået noget i dette selskab heller, og der er ikke andre, der har udøvet ledelse, mens Person 2 har været direktør. Hvis der er foretaget dispositioner er han ikke vidende om hvem der har foretaget dem. Det er i hvert fald ikke ham.
..."

Konkurssagen vedrørende selskabet er afsluttet efter konkurslovens § 143 den 27. juni 2016, og skifteretten i Næstved har ved erklæring af 22. november 2016 vedrørende bl.a. Virk. 3 ApS under konkurs meddelt følgende:

"...
Skifteretten kan herved bekræfte, at skifteretten i forbindelse med berrammelsen af de afsluttende skiftesamlinger har bemyndiget kurator til at fortsætte anlagte sager om konkurskarantæne.

Det var på foranledning af skifteretten, at sagerne blev afsluttet, selv om der verserede sager om konkurskarantæne, i det det efter Højeste-

rets (og skifteretternes) praksis ikke er en betingelse, at konkursboet verserer for gennemførelse af sag om konkurskarantæne.

..."

Der har i sagen været gennemført mundtlig forhandling, hvor parterne i det væsentligste har procederet i overensstemmelse med det i påstandsdokumenterne anførte.

Part A har forklaret, det er korrekt, at han var direktør i selskabet **Virk. 3 ApS** men han husker ikke, hvilke opgaver han havde som direktør. Hvis der ses bort fra bilerne, så kan han ikke huske at have stået for nogen aktivitet i selskabet. Han gik ud fra, at der heller ikke var andre, som foretog sig noget i selskabet. Han er ikke bekendt med, hvilke pligter en direktør har. Han har ingen tilknytning til **Adresse 3** som fremgår af bilag 8 (kontoudskrift), og han har ikke kendt til selskabets konto. Han fik ikke oplysning om kontoen, da han blev direktør. Han har ikke haft noget at gøre med aktiviteten på kontoen i den periode, hvor han var direktør. For så vidt angår importen af biler har han henvist til sin forklaring i sagen **BS SKSo-612/2016 (Virksomhed 1 ApS (Virk. 1 ApS))** under konkurs mod **Part A**. Han kan ikke huske, om han har talt med **Person 1** vedrørende biler i dette selskab. Han har ikke fået løn som direktør - det var en vennetjeneste.

Kurator har i sit påstandsdokument anført bl.a. følgende:

"...

Den tidsmæssige betingelse

Selskabet blev taget under konkursbehandling ved konkursdekret afsagt den 25. november 2015 af Skifteretten i Næstved.

Som det fremgår af udskriften fra Erhvervsstyrelsen, fremlagt som bilag 3, har **Part A** været registreret som direktør i selskabet fra den 12. juli 2015 til 15. september 2015.

Part A har således været tilknyttet selskabet i den relevante periode for bedømmelse af konkurskarantænen.

Groft uforsvarlig forretningsførelse

Sagsøger gør gældende, at **Part A** på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, idet de materielle betingelser i konkurslovens § 157, stk. 1, 1. punkt., 2. led for at pålægge **Part A** konkurskarantæne, efter sagsøgers opfattelse er opfyldte.

Til støtte herfor gøres det gældende, at **Part A**

■ har tilsidesat sine ledelsesmæssige forpligtelser ved

- 1) fortsat drift trods stort kapitaltab,
- 2) overtrædelse af bogføringsloven,
- 3) at have påført kreditorerne et betydeligt tab.

Kreditortab

Der er i konkursboet anmeldt samlede krav på kr. 794.268, heraf udgør SKAT kr. 752.945. Kravene ses, på grund af de anmeldelser, der er foretaget i konkursboet, i et vist omfang opstået, mens

Part A ■ havde ledelsesansvaret.

Ved ■ Part A's ■ tiltrædelse som direktør burde det have stået ham klart, at selskabet ikke havde nogen mulighed for at genoprette økonomien, og sagsøgte burde have undladt fortsættelse af driften udover håbløshedstidspunktet, således at der ikke blev pådraget yderligere gæld i form af tilskrevne renter samt ansatte skatter og afgifter. Herunder er der i ■ Part A ■ tid som direktør handlet 10 biler fra Tyskland, der er videresolgt, uden at der hverken er angivet eller afregnet eller salgsmoms, jfr. bilag 7.

Som bilag 8 fremlægges kontoudskrift dækkende perioden 3 måneder før dekretdagen. Som det fremgår, er der store bevægelser i perioden efter ■ Part A's ■ tiltrædelse som direktør og kontoen tømmes endeligt den 21. oktober 2015.

Manglende udøvelse af ledelsesbeføjelse og indsættelse som stråmand

Det gøres gældende, at ■ Part A ■ ikke i tilstrækkeligt omfang har iagttaget sine forpligtelser som direktør for selskabet i medfør af bl.a. selskabsloven.

Anparterne i selskabet er afhændet mod betaling af et vederlag til Virk. 4 ApS kontrolleret af ■ Person 3 ■ der i Retten i Næstved den 14. oktober 2016 har afgivet forklaring omkring dette selskabs forhold, jfr. bilag 9. Heraf fremgår det, at der skulle betale et vederlag til Virk. 4 ApS for overtagelse af selskabet med henblik på dettes anonymisering og efterfølgende lukning. ■ Person 3 ■ har ikke ønsket at oplyse om størrelsen af den negative købesum, da der vserer en straffesag mod ham vedrørende bl.a. dette selskab. Anparterne er formentlig overdraget af den tidligere direktør ■ Person 4 ■ der havde dispositionsret over selskabet konto på det tidspunkt, hvor overdragelsen fandt sted i februar 2015, hvor ■ Person 2 ■ første gang indtræder som direktør.

Virksomhed 4 ApS (Virk. 4 ApS)

Person 2 har ligeledes den 14. oktober 2016 afgivet forklaring i Retten i Næstved og oplyst, at han intet kendskab havde til selskabets forhold, herunder økonomi og drift, ligesom han ikke har fået udleveret bogførings- og regnskabsmateriale fra Part A jf. bilag 9.

Manglende bogføring

Kurator har i forbindelse med bobehandlingen ikke modtaget bogføringsmateriale, hverken fra Part A eller den senest anmeldte direktør Person 2. Kurator har derfor lagt til grund, at der ikke er udarbejdet bogføringsmateriale for selskabet, som ikke siden stiftelsen den 12. november 2013 har indleveret årsrapport til Erhvervsstyrelsen. Kurator bekendt har Part A ikke gjort bestræbelser for at overholde bogføringspligten, idet han alene over for kurator har oplyst, at have afleveret dette til Person 2, hvilket ikke stemmer med dennes forklaring.

Det er dermed kurators opfattelse, at Part A ikke har opfyldt sin pligt i medfør af selskabslovens § 118 samt bogføringslovens §§ 6-10 og 12 til at føre bogføring i selskabet, idet kurator på trods af opfordringer ikke har modtaget selskabets bogføringsmateriale.

Af betænkning 1525/2011 om konkurskarantæne fremgår det af side 94:

Vurderingen af, om der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, bør foretages i forhold til virksomhedens økonomiske forhold (i bred forstand). Det drejer sig således navnlig om dispositioner med hensyn til virksomhedens kapitalgrundlag, låneoptagelse, bogføring, økonomistyring og regnskabsaflæggelse og om større økonomiske dispositioner med hensyn til virksomhedens drift eller udvikling. I vurderingen kan også indgå, om virksomheden generelt har overholdt sine pligter til angivelse og afregning af moms og A-skat mv.

Den manglende bogføring og det manglende bogføringsmateriale har medført, at konkursboet ikke kan undersøge selskabets pengestrømme eller andre økonomiske og faktiske forhold, herunder evt. uretmæssige udbetalinger eller omstødelige dispositioner.

Af betænkning 1525/2011 om konkurskarantæne fremgår det endvidere af side 95:

Selv om Konkursrådet således ikke foreslår en sådan detaljeret lovre-

guling af uforsvarlighedsvurderingen, bør det dog stadig kunne indgå i den samlede vurdering, hvis den pågældende f.eks. i væsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til angivelse af moms eller A-skat eller gennem længere tid ikke har afregnet moms eller A-skat. Det samme gælder, hvis den pågældende på grov måde har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, eksempelvis ved gennem længere tid slet ikke at bogføre. Heri ligger også, at det normalt ikke i sig selv vil kunne begrunde en konkurskarantæne, hvis virksomheden alene har tilsidesat pligter til bogføring og angivelse af moms eller A-skat i den sidste korte periode, før virksomhedens drift ophørte, eller før virksomheden blev taget under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

Tidligere konkurser

Endelig skal det nævnes, at [redacted] Part A [redacted] har været registreret som ansvarligt ledelsesmedlem i en række selskaber, der er taget under konkursbehandling i 2014 og 2015. Dette bekræftes af udskriften fra Erhvervsstyrelsen, jfr. bilag 10. Heraf ses det, at

[redacted] Part A [redacted] har fratrådt ledelsen i 6 selskaber i denne periode i forbindelse med konkurser.

Følgende fremgår af bemærkninger til konkurskarantænereglerne (i bemærkningerne til § 157 – side 29) i lovforslag nr. 131 af den 30. januar 2013 (min fremhævning):

"Vurderingen af, om den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse "er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed", vil navnlig bero på karakteren af den groft uforsvarlige forretningsførelse. Der skal således være tale om, at den pågældende har udvist en vis grovhed i forbindelse med den uforsvarlige forretningsførelse i lighed med misbrugssituationer. Endvidere kan forholdene vedrørende eventuelle tidligere konkurser indgå i vurderingen af, om den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed."

Det er således kurators opfattelse, at [redacted] Part A [redacted] har udvist groft uforsvarlig forretningsførelse, og at der således er grundlag for at pålægge konkurskarantæne, jf. de ovenfor beskrevne forhold.

Det er ovennævnte forhold, som ifølge kurator bør medføre, at den tidligere direktør i selskabet, [redacted] Part A [redacted] pålægges konkurskarantæne.

Sagsøgte opfordringer

Til opfyldelse af opfordringerne i svarskriftet oplyses følgende:

- Opfordring A:** Kurators indstilling til Skifteretten, om at der indledes konkurskarantænesag, er sket ved fremsendelse af udkast til processkrift uden bilag, hvilket processkrift efter Skifterettens afgørelse om at indlede om konkurskarantænesag, er fremsendt i uredigeret form sammen med bilagene til berømmelse.
- Opfordring B:** Det oplyses, at der er gennemført konkurskarantænesag mod selskabets sidste direktør **Person 2** og at der den 25. november 2016 er pålagt ham 3 års konkurskarantæne, jfr. bilag 11. Der er ligeledes indledt konkurskarantænesag mod **Person 3**, hvilken sag endnu ikke er hovedforhandlet.
- Opfordring C:** Der er ikke rejst omstødsessager eller erstatningsager i konkursboet.
- Opfordring D:** Der er ikke indgivet meddelelse til politiet efter KL § 110, stk. 4.
- Opfordring E:** Som bilag 12 og 13 fremlægges cirkulæreskrivelser 1 samt status og redegørelse efter KL § 125.
- Opfordring F:** Som bilag 14 fremlægges konkursboets gældbog

Anbringender

Det gøres til støtte for den nedlagte påstand gældende:

- at **Part A** deltog i ledelsen af selskabet senere end et år før fristdagen, jf. konkurslovens § 157, stk. 1,
- at **Part A** som registreret direktør i selskabet i forbindelse med overdragelse af et insolvent selskab ikke har overholdt sit ledelsesansvar og har haft en viden om, at kapital ejeren ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til selskabslovens §§ 117-118, hvorved der påhviler **Part A** et ansvar for
- selskabets overtrædelse af bogføringslovens §§ 6-10 og den manglende indgivelse af årsrapport, hvilket kan være strafbart efter straffelovens § 302, stk. 1, nr. 1,2 og 4, jf. § 125,stk. 1, nr., jf. § 23,

- b. manglende afvikling af selskabet på en hensigtsmæssig måde med tab til følge for kreditorerne, herunder statskassen,
- c. at et tab for tredjemand var en påregnelig følge af virksomhedsoverdragelsen,
- d. at [redacted] Part A [redacted] ved sin medvirken har udvist en groft uforsvarlig forretningsførelse, herunder gøres det gældende, at det er en skærpet omstændighed, at der er tale om et stort antal selskaber og at [redacted] Part A's [redacted] adfærd i forhold til selskaberne har et systematisk præg

- at [redacted] Part A [redacted] ikke har udøvet de efter selskabsloven påkrævede ledelsesbeføjelser,
 - at [redacted] Part A [redacted] ikke har sikret sig bogføringsmateriale, da han tiltrådte som direktør i selskabet og ikke har sikret en forsvarlig opbevaring heraf, hvilket er i strid med bogføringsloven,
 - at det må have stået [redacted] Part A [redacted] klart, at selskabet var insolvent, da han tiltrådte, og at moms- og skattelovgivningen samt bogføringsloven ikke var overholdt,
 - at fortsætte virksomhedens drift trods stort kapitaltab, hvorved man har fortsat driften ud over håbløshedstidspunktet
 - at han har undladt at rette op herpå, og undladt at få overblik over selskabets økonomi, kendte kreditorer, vurdere den økonomiske situation og træffe foranstaltninger til at imødegå tab for kreditorerne,
 - at [redacted] Part A [redacted] har importeret biler fra Tyskland og videresolgt disse uden at have til hensigt at afregne salgsmoms heraf,
 - at ovennævnte forhold udgør en grov uforsvarlig forretningsførelse, hvorfor [redacted] Part A [redacted] er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed og følgelig skal pålægges konkurskarantæne i 3 år.
- ..."

Den for sagsøgte beskikkede advokat har i sit påstandsdokument anført bl.a. følgende:

" ...

SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING:

Det kan supplerende oplyses, at sagsøgte ikke har kendt til bankkontoen og ikke har disponeret over den. Sagsøgte havde forstået, at selskabets bankkonto var lukket.

Med hensyn til import af biler kan det oplyses, at denne er foretaget af Person 1, som også skulle tage sig af papirarbejdet i forhold til Skat mv. Det var aftalt, at der kun skulle importeres et par biler i selskabet, og sagsøgte er overrasket over, at der er blevet importeret så mange biler, som der tilsyneladende er sket.

Det bemærkes, at erhvervsessmomsen udlignes af købsmomsen og altså ikke selvstændigt giver et tilsvaer til Skat.

Bortset fra ovenstående har sagsøgte ikke i sin korte periode som direktør i selskabet foretaget økonomiske dispositioner, og den øvrige del af gælden stammer fra Person 4's ledelsestid.

ANBRINGENDER:

Om afvisning

Det gøres gældende, at det sagsøgende konkursbo er sluttet ved skifteretten og selskabet/konkursboet er afmeldt i Erhvervsstyrelsens register, og at konkursboet derved har mistet sin rets- parts- og procesevne, hvorfor sagen skal afvises. Parternes proceshabilitet skal påses af retten ex officio fra sagens anlæg og til og med dens hovedforhandling, og er dermed ikke en formalitetsindsigelse, som er undergivet parternes rådighed.

Om forholdet til konkurslovens § 149, hvorefter et endeligt regnskab og eventuel udlodning i visse situationer kan udskydes til efter boets slutning, gøres det gældende, at denne bestemmelse alene vedrører forhold, som kan indebære et ændret regnskab eller ekstra udlodning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kapitlets bestemmelser om udlodning, og bemærkninger til bestemmelsen (udkastets § 145) i betænkning 606/71 s. 230 handler alene om situationer, hvor boet senere kan tilføres yderligere aktiver. Hertil kommer, at en eventuel delvis udsættelse af boet skal "nøje angives" i retsbogen, jf. betænkning 606/71 s. 230, hvilket ikke er sket i dette bo, idet der intet er angivet herom i retsbogen ved boets slutning.

Det gøres gældende, at Konkurslovens § 149 ikke med den nødvendige sikkerhed hjemler, at konkursboet kan viderefører

karantænesager efter boets slutning, og at retten ex officio skal påse, at parterne har proceshabilitet.

Dommen U.2015.2075H (Memory Card) vedrører netop en situation, hvor en retssag, der kunne tilføre boet betydelige ekstra midler, blev fortsat efter boets foreløbige slutning, og det var i denne sag meget klart og tydeligt angivet i retsbogen ved boets foreløbige slutning den 29. september 2005, at boets endelige afslutning afventede denne erstatningssag.

Det gøres videre gældende, at konkursloven ikke hjemler en adgang til at genoptage et afsluttet konkursbo med henblik på, at (gen)anlægge en konkurskarantænesag eller bemyndige kurator med tilbagevirkende kraft til at føre sagen. Tværtimod er det i forarbejderne forudsat, at konkurskarantænesager ikke anlægges mere end et år efter konkursens indtræden, medmindre den "karantænetiltalte" i væsentlig grad har modarbejdet kurators undersøgelser af, om konkurskarantæne bør anlægges, hvilket ikke er sket i sagen. Når boet er sluttet har boet mistet retsevnen, herunder den processuelle partsevne, hvorfor sagen skal afvises ex officio af skifteretten.

Overordnet:

Overordnet gøres det under denne sag gældende, at Sagsøgte ikke har udvist "groft uforsvarlig forretningsførelse", idet det var aftalt, at Person 1 skulle tage sig af alt papirarbejdet, da sagsøgte ikke har forstand på regnskaber og moms/skat. Det gøres videre overordnet gældende, at Sagsøgte ikke kan gøres ansvarlig for handlinger og undladelser, som er begået af andre. Det bemærkes, at kurator ikke har godtgjort et ansvarsgrundlag for Sagsøgte for dispositioner, som måtte være foretaget af andre.

Om bevisforhold:

Det gøres gældende, at bevisbyrden for, at betingelserne for konkurskarantæne er opfyldt "uden rimelig tvivl", påhviler kurator, og at dette bevisbyrdekrav følger af menneskerettighedskonventionens artikel 6 krav til retfærdig rettergang, da sagen vedrører forbud mod udøvelse af erhverv. Det gøres videre gældende, at konkurskarantænesagen skal afgøres på grundlag af de fremlagte beviser, og faktisk viden, som skifteretten og sagsøger i øvrigt måtte være i besiddelse af, men som ikke er fremlagt i sagen kan ikke indgå i vurderingen. Dette vil være i strid med såvel retsplejelovens bevisumiddelbarhedsprincip som kravet om "equality of arms" mellem sagens parter.

Om koncernforhold:

Selskabet blev handlet via [redacted] Hjemmeside [redacted] tilknyttet [redacted] Virk. 4 ApS og købt af [redacted] Virk. 4 ApS. Selskaberne indgår derfor i koncern med selskabet [redacted] Virk. 3 ApS.

De 2 sagsøgende konkursboer har under kæresagen for Østre Landsret vedrørende en "medtalt" om samme selskab anerkendt, at disse 2 selskaber i den af kurator hævdede relevante tidsperiode begge ultimativt har været ejet af [redacted] Virk. 4 ApS idet det dog bestrides, at dette skulle være afgørende i forhold til bestemmelsen i konkurslovens § 157, stk. 3, om selskaber i fælles koncern.

Det gøres gældende, at der for selskaber i samme koncern kun kan idømmes en samlet konkurskarantæne på maksimalt 3 år, jf. konkurslovens § 157, stk. 3. Det er derfor nødvendigt, at skifteretten præsenteres for ejerforholdene, da manglende afklaring heraf vil gøre lovbestemmelsen illusorisk, hvilket ikke har været hverken det lovforberedende udvalg eller Folketingets hensigt med bestemmelsen.

Det fastholdes, at koncernbegrebet i konkurslovens § 157, stk. 3, er det sædvanlige selskabsretlige koncernbegreb i kapital-selskabsloven og vurdering heraf må nødvendigvis ske på tidspunktet for den "karantænetiltaltes" ledelsestid.

Der er absolut ingen holdepunkter for, at det afgørende skulle være koncernforholdene før — eller for den sags skyld efter — et ledelsesmedlems ledelsestid. Ligeledes er der ikke grundlag for at gøre gældende, at koncernbegrebet i konkurslovens § 157, stk. 3 skulle være begrænset af påstande om ledelsens hensigter, da det selskabsretlige koncernbegreb er objektivt, eller begrænset til koncerner, hvor der er indbyrdes økonomisk afhængighed mellem selskaberne, da følgende udtrykkeligt anføres i Betænkning 1525/2011 om konkurskarantæne side 141:

"Bestemmelsen gælder dog også i de formentlig sjældne tilfælde, hvor flere koncernforbundne virksomheder går konkurs, uden at der er nogen årsagssammenhæng mellem konkurserne."

Det fastholdes, at koncernbegrebet i konkurslovens § 157, stk. 3, skal fortolkes i overensstemmelse med lovens ordlyd og det i forarbejderne udtrykkeligt anførte.

Om tab:

I betænkning 1525/2011 om konkurskarantæne, understreges det, at fundamentet for en konkurskarantæne er, at man ved groft uforsvarlig forretningsførelse har påført andre betydelige tab. Dette understreges s. 83, hvor det bl.a. anføres (min fremhævelse):

"Konkursrådet finder, at der er et behov for at supplere straffelovens regler om rettighedsfrakendelse i forbindelse med en dom for et strafbart forhold med regler om forbud mod fortsat erhvervmæssig virksomhed, hvis den pågældende gennem groft uforsvarlig forretningsførelse har påført andre tab, også selv om der ikke under en straffesag er ført bevis for, at der er begået strafbare forhold."

Det underbygges yderligere s. 101, hvor det bl.a. anføres (min fremhævelse)

"På den anden side kan det anføres, at hovedbetingelsen for at pålægge konkurskarantæne er, at den pågældende ved groft uforsvarlig forretningsførelse med konkurs til følge har påført andre betydelige tab, og at en karantæne uanset de nævnte modhensyn derfor også bør omfatte ledelse af den pågældendes egen personligt drevne virksomhed og af kommanditselskaber og interessentskaber, hvori den pågældende er komplementar eller interessent."

Vestre Landsret har tiltrådt forarbejdernes krav om, at den "karantænetiltalte" skal have påført andre betydelige tab, jf. dels den nedenfor omtalte landsretskendelse af 30. marts 2016 (i materialesamlingen), dels kendelsen i FM2017.91V og UfR2017.1028V. Landsretten udtalte i denne sag:

"Det er ubestridt, at D, der var eneanpartshaver i de to selskaber, har foretaget en sammenblanding af selskabernes økonomi og sin egen økonomi, hvilket indebærer en risiko for, at selskabernes kreditorer lider tab. Efter de nu foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at D i perioden juni 2014 til konkurserne i juli 2015 fra sin private konto i Nordea betalte selskabskreditorer med ca. 1,4 mio. kr. Det må videre lægges til grund, at han i perioden fra januar 2015 til juli 2015 samtidig foranledigede, at selskabets debitorer indbetalte ca. 1,3 mio. kr. på kontoen, hvilket må anses som uforsvarligt.

Det er endvidere ubestridt, at D ikke i selskaberne har bogført de omhandlede transaktioner, men det må efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at D opbevarede de fakturaer, som han betalte fra sin private konto, forsvarligt, ligesom det er muligt at identificere de indbetalinger, der er foretaget af

selskabets debitorer på hans konto.

På denne baggrund finder landsretten, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse forholdet for så groft, at D fremover vil være uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, og der er derfor heller ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at pålægge ham konkurskarantæne.

Landsretten tager derfor D's påstand om frifindelse til følge."

Landsrettens kendelse er således udtryk for, at uforsvarlige forhold ikke er tilstrækkelig til idømmelse af konkurskarantæne, hvis de uforsvarlige forhold ikke har medført tab for kreditorerne.

Der er enighed mellem parterne om, at kreditorerne — bortset fra vedrørende bil-importen — ikke har lidt tab i sagsøgtes korte ledelsestid bortset fra påløbne renter, og mulige foreløbige ansættelser, som sagsøger kunne have elimineret ved efterangivelse. Det mulige tab i sagsøgtes indirekte ejertid er bagatelagtige og kan ikke begrunde konkurskarantæne.

Med hensyn til tab vedrørende bilimporten gøres det gældende, at sagsøgte var sikker på, at der kun ville blive importeret et par biler i selskabet, og at det var aftalt, at Tommy Pedersen ville tage sig af papirarbejdet og betale enhver sit.

Det bestrides, at det er selve afsigelsen af konkursdekret, som forårsager tab for kreditorerne, idet kreditorernes tab er forårsaget ved de tab, som selskabet måtte have lidt før dekretets afsigelse. Disse er — bortset vedrørende bilimporten — alle opstået før sagsøgte tid i selskabet.

Det gøres gældende, at det står alle kreditorer frit for at indgive konkursbegæring mod selskabet, hvis man mener, at konkursbetingelserne er opfyldt, og ejerskiftet og ledelsesskiftet medfører ingen ændring heri, og at kreditorerne, herunder Skat, i selskaber, som ikke har likvider nok til selv at kunne stille sikkerheden for konkursbehandling, ikke stilles ringere, ved at konkursbegæring eller tvangsopløsningsbegæring indgives mod selskabet ved dets senere ledelse end mod selskabet ved dets tidligere ledelse.

Om "groft uforsvarlig forretningsførelse".

Konkurskarantæne forudsætter meget grove forhold, hvilket understreges også i Betænkning 1525/201 1 om konkurskarantæne, hvor det side 93f bl.a. anføres (min fremhævelse):

"Blandt andet under hensyn til de alvorlige betænkeligheder, der tidligere har været anført (jf. kapitel 3, afsnit 1), og at det som anført i kommissoriet må kræve meget stærke grunde at forbyde en person at drive lovlig erhvervsvirksomhed, er det efter en samlet vurdering Konkursrådets opfattelse, at konkurskarantæne kun bør anvendes i tilfælde, der både i objektiv og subjektiv henseende kan betegnes som grove og har karakter af misbrug af reglerne. Som nærmere beskrevet i det følgende er der tale om forhold, hvor gerningsindholdet i en straffelovsbestemmelse (i modsætning til en særlovsbestemmelse) typisk objektivt vil være realiseret, og hvor den pågældende vil have udvist grov uagtsomhed."

Sagsøgte har ikke udvist sådanne forhold, og kurator, som har bevisbyrden, har ikke ført bevis herfor.

Vestre Landsret har i 2 kendelser fortolket begrebet "groft uforsvarlig forretningsførelse" i relation til selskaber, hvor en afviklingsledelse er indtrådt på et tidspunkt, hvor selskabet var uden overlevelsesmuligheder.

I Vestre Landsrets kendelse af 30. marts 2016 (i materialesamlingen) var direktøren indtrådt i ledelsen den 28. november 2013, på hvilket tidspunktet selskabet ifølge kurator "var oplagt insolvent". Direktøren mødte i skifteretten den 26. februar 2014 og forklarede bl.a., at han ikke havde noget kendskab til selskabet, at han mente, at det var uden aktiver, at han ikke havde kendskab til biler, som var registreret i selskabet, og at han mente, at der ikke var drift i selskabet, da tiltrådte som direktør. Det anføres i skifterettens kendelse, at direktøren fra 2001 har været bestyrelses- eller direktionsmedlem i 34 selskaber, der er opløst, heraf er 20 erklæret konkurs.

Landsretten lagde til grund, at han "reelt ikke ledelsesmæssigt foretog sig noget i de ca. 3 måneder, han var direktør for selskabet," før det gik konkurs. Landsretten udtalte videre:

"Det er således ikke bevidst, at der i den periode, hvor D var direktør, blev foretaget dispositioner, som medførte væsentlige yderligere tab for kreditorerne, og det er heller ikke bevidst, at D direkte eller indirekte medvirkede til overførslen den 27. november 2013 af 29.882,80 kr. fra selskabets konto til det firma, som D var ansat i.

Efter det anførte er det efter en samlet vurdering ikke bevidst, at D's forretningsførelse kan anses for groft uforsvarlig. Landsretten tager derfor D's frifindelsespåstand til følge."

Vestre Landsrets kendelse af 15. februar 2016 (i materialesamlingen) vedrørte en i [andets skifteretter i 25 år kendt direktør. Det fremgår, at D havde været ledelse i over 200 selskaber, som gik konkurs eller blev tvangsopløst efter en analogi af konkurslovens § 143, og dette måtte bevismæssigt lægges til grund, at han indtrådte som afviklingsledelse på et tidspunkt, hvor selskabet var håbløst insolvent. Trods dette skete der i hans ledelsestid kontanthævninger på 145.000 i ledelsesperioden uden dokumenterende bilag, og bogføring og skatteindberetninger manglede i ledelsesperioden. Landsretten udtalte bl.a.:

"Det fremgår af SKATS's mail af 2. december 2014 til kurator for X ApS under konkurs, at det er SKAT's vurdering, at X ApS indtil den 31. december 2012 har fortaget korrekt afregning af moms, A-skat m.v., men at der efter dette tidspunkt er problemer med selskabets afregninger.

Det tiltrædes, at det efter det i sagen foreliggende må lægges til grund, at D i forbindelse med et møde den 16. januar 2014 med X ApS' daværende direktør L indvilligede i at indtræde som direktør i X ApS i stedet for L. Herefter registrerede Erhvervsstyrelsen den 28. januar 2014, at D var indtrådt den 24. januar 2014 som selskabets administrerende direktør. Den 14. marts 2014 registrerede Erhvervsstyrelsen, at D den 25. februar 2014 var udtrådt af direktionen.

Da D indtrådte som direktør, indestod der 110.385,63 kr. på selskabets bankkonto, og den fratrådte direktør L var den eneste, der havde fuldmagt til at hæve på kontoen. I D's direktørperiode blev der både indsat og hævet penge på kontoen, herunder hævet 145.000 kr. fra pengeautomater til udokumenterede formål. D sikrede sig ikke kontrol med udbetalinger fra selskabets bankkonto, ligesom han i sin direktørperiode ikke sikrede, at selskabets regnskabsmateriale var til stedet, og at der skete korrekt bogføring samt indberetninger til SKAT.

Uanset at D over en længere årrække har været registreret i kortere og længere perioder som direktør i et større antal selskaber, og at han som direktør i X ApS ikke opfylder sine forpligtelser, finder landsretten, henset til D's korte direktørperiode i X ApS, og til at han selv tog initiativ til og sikrede registrering af sin fratredelse som direktør, ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at D er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse, jfr. konkurslovens § 157.

Landsretten tager derfor D's påstand om frifindelse til følge."

Kendelsen er kort refereret i FM2016.124V

Det gøres gældende, at sagsøgte ikke har udøvet "groft uforsvarlig selskabsledelse", da det var aftalt, at der kun skulle importeres et par biler, og idet sagsøgte havde tiltro til, at Person 1 ville sørge for al papirarbejdet og, at alt blev betalt, og at tabene hvis der alene var importeret et par biler ikke ville være store nok til at begrunde konkurskarantæne, jf. ovennævnte kendelse.

Det er grebet ud af luften, at sagsøgte skulle medvirke til at "sløre forholdene". Ledelsesforholdene er offentligt registreret i Erhvervsstyrelsen, og "sløres" ikke ved et efterfølgende skifte i den registrerede ledelse. Sagsøgte har ikke medvirket til at vanskeliggøre afdækning af omstødelige dispositioner og strafbare forhold. Skulle sådanne forhold være foretaget af den oprindelige ledelse i selskabet, må ansvaret herfor rettes mod dem og ikke sagsøgte.

Det er ligeledes grebet ud af luften, at direktørskiftet skulle have "trukket tiden ud" indtil konkursen. Der er intet bevis ført for, at overdragelsen af selskabet og indsættelsen af en anden direktør har forsinket selskabets konkurs, det kan lige så godt have fremskyndet konkursen i forhold til, at det hidtidige ledelse havde fortsat, men det vides ikke, da der ikke er ført noget bevis for, hvad den tidligere ejer og ledelse ville have gjort som alternativ til overdragelse af selskabet.

Det er åbenbart forkert, når sagsøger hævder, at direktørskiftet og "afviklingsformen" har påført kreditorerne tab, da tabene ikke er opstået herved.

Kurator angiver i processkriftet, at bogføringen og regnskabsmaterialet er "mangelfuldt og utilstrækkeligt", men anfører straks herefter, at bogføringsmaterialet ikke forefindes, hvilket er selvmodsigende.

Det gøres gældende, at betingelserne for at ifalde konkurskarantæne er langt strengere end betingelserne for at ifalde erstatningsansvar eller omstødelighedskrav, men lempeligere end for at ifalde strafansvar, og at det ikke er krav for at undgå konkurskarantæne, at man har opført som 100 % bonus pater direktør. For at konkurskarantæne er det ikke tilstrækkeligt, at der er sket et regelbrud, eller der er tale om "uforsvarlig forretningsførelse". Forretningsførelsen skal være "groft uforsvarlig" for at kunne begrunde konkurskarantæne, og det "groft uforsvarlige" forhold skal herudover have forårsaget betydelig tab og gøre den pågældende uegnet til at sidde i ledelsen af et selskab.

Det gøres videre gældende, at sagsøgte ikke er ansvarlig for, at importen af biler fra Tyskland med efterfølgende salg af disse i Danmark, fik det omfang den fik, da det var i strid med det aftalte.

Det gøres videre gældende, at erhvervsmomsen ved import fra Tyskland og købsmomsen for samme udligner hinanden, jf. at det i Bilag 4 anføres: "Beløbet går dermed i nul, og har ikke nogen økonomisk indvirkning på momstilsvaret.", hvorfor det er meningsløst — som i kurators processkrift — at tale om manglende betaling af erhvervsmomsen, da der netop ikke skal afregnes moms i Danmark til Skat i anledning af erhvervsmomsen i Tyskland, idet købsmomsen udligner erhvervsmomsen.

Der er fast erstatningsretlig praksis for, at en ny selskabsledelse må sætte sig i stolen og få kendskab til forholdene, før de eventuelt kan ifalde et undladelsesansvar for dispositioner i selskaberne, og dette gælder også i forhold til konkurskarantæne, og at Sagsøgtes direktørtid langt fra er så længe, at karantæneansvar kan ifaldes for handlinger, som sagsøgte ikke selv har foretaget sig, jf. bl.a. Vestre Landsrets kendelse af 15. februar 2016.

Det bestrides, at sagsøgte, som hævdede af kurator, skulle have haft konkret viden og ønske om at opnå moms- og skatteunddragelse, hvilket heller ikke er dokumenteret af kurator, at sagsøgte skulle være ansvarlig for "retsbrud", at det forhold, at sagsøgte måtte være misbrugt af andre i forbindelse med en hævdede import af biler fra Tyskland, kan begrunde en konkurskarantæne for sagsøgte, og at det er selve afsigelsen af konkursdekret, som forårsager tab for kreditorerne, idet kreditorernes tab er forårsaget ved de tab, som selskabet måtte have lidt før dekretets afsigelse, hvoraf størstedelen ikke er lidt i sagsøgtes ledelsestid.

Sagsøgte kan ikke gøres ansvarlig for Skats dårlige restancekontrol og inddrivelsesindsats, idet ansvaret for offentlige restancer alene påhviler Skat og den ledelse, som konkret måtte have opbygget restancen til Skat, og sagsøgte er ikke ansvarlig for omstødelige eller erstatningspådragende forhold.

Det af kurator hævdede kollektive ansvar for andre ledelsespersoners handlinger og undladelser har ingen som helst støtte i konkurskarantæne-reglernes forarbejder, idet ethvert ledelsesmedlem alene er ansvarlig for egne handlinger og undladelser, og sagsøgtes forpligtelser strækker sig ikke videre, end at være ansvarlig for selv at handle forsvarligt, herunder ved som sket, at lægge selskabets aktivitet "død", så kreditorernes stilling ikke forringes under hans virke som direktør. Sagsøgte har ikke udvist "groft uforsvarlig forretningsførelse".

Det gøres gældende, at det står alle kreditorer frit for at indgive konkursbegæring mod selskabet, hvis man mener, at konkursbetingelserne er opfyldt, og ejerskiftet og ledelsesskiftet medfører ingen ændring heri, og at kreditorerne, herunder Skat, vedrørende selskaber, som ikke har likvider nok til selv at kunne stille sikkerheden for konkursbehandling, ikke i 1 stilles ringere, ved at konkursbegæring eller tvangsopløsningsbegæring indgives mod selskabet ved dets senere ledelse end mod selskabet ved dets tidligere ledelse.

Om fortsat drift efter uforsvarlighedstidspunktet:

Betænkning 1525/2011 om konkurskarantæne omtaler fortsat drift med betydelige tab til følge efter uforsvarlighedstidspunktet. Side 97 anføres (min fremhævelser):

"Groft uforsvarlig forretningsførelse kan også bestå i at fortsætte virksomhedens drift, selv om den pågældende måtte indse, at en videreførelse af driften ville medføre betydelige tab. I praksis vil dette kunne have selvstændig betydning f.eks. i tilfælde, hvor virksomhedens bankforbindelse opsiger eller i væsentlig grad inddrænker virksomhedens hidtidige kreditfaciliteter. I en sådan situation vil det kunne være groft uforsvarligt at pådrage virksomheden yderligere væsentlige gældsforpligtelser under en fortsættelse af driften, uden at der forinden er sikret virksomheden ny bankfinansiering eller andet kapitalberedskab. I forhold til spørgsmålet om konkurskarantæne bør det i en sådan situation ikke tillægges væsentlig betydning, om der kan påvises et tab sammenlignet med, at virksomhedens drift var blevet indstillet på det tidspunkt, hvor banken opsagde kreditten. Det bør i givet fald være tilstrækkeligt til at anse videreførelsen af virksomhedens drift for groft uforsvarlig forretningsførelse, at virksomheden under den fortsatte drift har pådraget sig yderligere væsentlige gældsforpligtelser."

Sagsøgte var overbevist om, at **Person 1** som aftalt ville tage sig af papirarbejde og sørge for, at alt blev betalt, hvorfor sagsøgte ikke måtte have indset, at den begrænsede bilimport, som var aftalt, ville påføre andre betydelige tab.

Det gøres tværtimod gældende, at det er forsvarligt, at lægge selskabets aktivitet "død", så selskabets og kreditorernes stilling ikke forringes, hvilket er, hvad sagsøgte har søgt at gøre med selskabet.

Om andre personers handlinger:

Sagsøgte har ikke haft ledelsesfunktioner i selskabet bortset fra i den periode, hvor han har været registreret direktør, hvilket er ubestridt.

Det bestrides,

- at tabene, som lidt under den tidligere ledelses ledelse af selskabet, har en karakter, som kan begrunde konkurskarantæne, da det — i mangel af dokumentation for det modsatte — må antages at være tale om tab ved almindelig forretningsdrift eller forretningsmæssig udygtighed,
- at Sagsøgte kan gøres ansvarlig for handlinger og undladelser, som måtte være begået af og måtte være ansvarspådragende for andre end ham, herunder ved misbrug af Sagsøgte,
- at Sagsøgte er ansvarlig for tab for selskabet og dets kreditorer, som er opstået før han tiltrådte som direktør for selskabet,
- at Sagsøgte har pligt til at rette op på handlinger og undladelser, som er begået af den tidligere ledelse for selskabet før hans tiltræden som direktør,
- at en direktør for et selskab har pligt til "af egen lomme" at betale et selskabs gæld opstået før tiltræden som direktør,
- at en direktør for et selskab har pligt til "af egen lomme" at betale sikkerhedsstillelsen ved en egenbegæring, hvis selskabet på tidspunktet for direktørs tiltræden ikke har likvider nok til selv at kunne stille sikkerheden for konkursbehandling, og
- at kreditorer, herunder staten, vedrørende selskaber, som ikke har likvider nok til selv at kunne stille sikkerheden for konkursbehandling, stilles ringere, ved at konkursbegæring eller tvangsopløsningsbegæring indgives mod selskabet ved direktør Sagsøgte end ved at denne indgives mod selskabet ved dets tidligere ledelse.

Selskabsretlige forpligtelser m.v.:

Kapitalselskabslovens § 118, stk. 2, om at sikre selskabets kapitalberedskab er ny i forhold til den tidligere aktieselskabslov. I de specielle bemærkninger til denne bestemmelse henvises der til bemærkningerne til lovforslagets § 115, nr. 5. § 115 vedrører direkte bestyrelsens forpligtelser. Af de specielle bemærkninger til § 115, nr. 5 fremgår bl.a.:

"Der er med den ændrede formulering af bestemmelsen i forhold til de gældende regler ikke tilsigtet en skærpelse af den eksisterende retstilstand for så vidt angår ledelsens ansvar over for kreditorerne i tilfælde af selskabets konkurs. Der er tale om en præcisering af, hvad det indebærer, når ledelsen skal påse, at kapitalberedskabet til enhver tid er forsvarligt.

...

Den gældende bestemmelse i aktieselskabsloven tager ikke stilling til, hvilken handlepligt der påhviler bestyrelsen, når der konstateres ændringer i kapital selskabets økonomiske forhold, og den foreslåede bestemmelse kan ikke antages at føre til et generelt skærpet ansvar for kapital selskabets kapitalisering. For så vidt angår ledelsesansvaret, kan bestyrelsen alene pålægges et erstatningsansvar, hvis der foreligger en erstatningspådragende adfærd, hvilket bedømmes efter culpanormen.

...

Det er både ledelsens ret og pligt at videreføre et selskab i finansiell krise og forsøge at overvinde denne, men ledelsen må ikke pådrage selskabet yderligere forpligtelser, som det realistisk ikke kan dække. Ledelsens ansvar for selskabets forsvarlige kapitalberedskab indebærer også et ansvar for driften og dermed en pligt til at standse dets virksomhed, når en forsvarlig videreførelse ikke længere er mulig."

Det gøres gældende, at det centrale er, at sagsøgte ved købet af selskabet sikrede sig, at selskabets økonomiske virksomhed var standset "lagt død", således, at selskabets og kreditorernes forhold ikke blev forringet ved pådragelse af yderligere gæld, idet sagsøgte havde tiltro til, at importen af biler ikke ville medføre tab for nogen, jf. det ovenfor anførte.

Med hensyn til eventuelle foreløbige fastsættelser efter den momspligtige drift ophørte, gøres det gældende, at kurator er såvel berettiget til som af hensyn til boet forpligtet til, at indgive 0-angivelser til Skat således, at fiktiv gæld elimineres. Kurator kan ikke ved at undlade at eliminere fiktiv gæld skabe et grundlag for en ellers uberettiget konkurskarantæne.

Om bogføring og regnskabsmateriale:

Det bestrides, at en kurator er "en offentlig myndighed", jf. bogføringslovens § 15.

Bogføringslovens § 13 har følgende ordlyd:

§ 13. Ophører bogføringspligten, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at regnskabsmaterialet fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest fungerende ledelse skal opbevare regnskabsmaterialet.

Stk. 2. I andre tilfælde hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sikre, at regnskabsmaterialet for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Når en ny ledelse afløser en fratrædende ledelse, skal medlemmerne af denne videregive regnskabsmaterialet til den ny ledelse.

Det fremgår således, at den oprindelige ledelse før sagsøgte efter bogføringslovens § 13, stk. 2, 1. pkt. har pligt til sikkert at opbevare regnskabsmaterialet. Det fremgår videre, at den oprindelige ledelse før sagsøgte efter bogføringslovens § 13, stk. 2, 2. pkt. har pligt til at videregive regnskabsmaterialet til den ny ledelse.

Det gøres gældende,

- at det forhold, at den oprindelige ledelse ikke har overdraget regnskabsmaterialet til den nye direktør, jf. bogføringslovens § 13, stk. 2, 2. pkt., kan ikke begrunde en konkurskarantæne for sagsøgte, men måske for den oprindelige ledelse,
- at det forhold, at regnskabsmaterialet ikke er blevet udleveret til kurator ikke udgør en overtrædelse af bogføringsloven, der kan efter omstændighederne alene være tale om en overtrædelse af konkurslovens § 105, jf. § 100 om at meddele kurator oplysninger,
- at konkurskarantænereglerne er begrænset til "groft uforsvarlig forretningsførelse" som leder, dvs. indtil konkursen. Det understreges, at de grundige forarbejder i betænkningen og lovforslaget ikke indeholder holdepunkter for, at en fratrædt leders forhold efter konkursen, herunder manglende opfyldelse af oplysningspligten efter konkurslovens § 105, jf. § 100, skulle kunne begrunde konkurskarantæne. Det lovforberedende udvalg havde deltagelse af 2 af landets fremmeste kuratorer og med anerkendte eksperter fra Dommerforeningen og Dommerfuldmægtigforeningen, så hvis det havde været meningen, at manglende opfyldelse efter konkursen af oplysningspligten til kurator skulle kunne begrunde konkurskarantæne, havde udvalget drøftet dette og affattet en bestemmelse herom, og

at efter konkursen er den fratrådte ledelse ikke længere personelt omfattet af konkurskarantæne-reglerne, da han ikke længere er leder, og materielt er der ikke tale om "forretningsførelse".

At tidligere ledelses manglende opfyldelse af oplysningspligten efter konkurslovens § 105, jf. § 100, ikke begrundet konkurskarantæne, er fastslået i retspraksis, herunder Østre Landsrets kendelse trykt i FM2016.59Ø, hvor regnskabsmateriale ikke var udleveret til kurator.

Det bestrides som udokumenteret, at sagsøgte har tilsidesat bogføringspligten og god bogføringsskik mv. eller straffelovens § 302 i perioden hvor sagsøgte har udgjort selskabets ledelse, da posteringerne, som sagsøgte er ansvarlige for, og som skulle bogføres, er få, at der for et selskab som dette ikke er pligt til daglig bogføring, og at et mindre antal ubogførte posteringer ikke indebærer en strafbar overtrædelse af hverken straffelovens § 302 eller bogføringsloven. Sagsøgte er derfor hverken skyldig i overtrædelse af straffelovens § 302 eller bogføringsloven, som kurator har gjort gældende men ikke dokumenteret. Tilsvarende er sagsøgte ikke skyldig i overtrædelse af straffelovens § 125, stk. 1, nr. 2, jf. § 23, og det bestrides, at de faktiske omstændigheder, som hævdes i processkriftet, kan kvalificeres som en strafbar overtrædelse heraf.

Det bestrides, at en direktør for et selskab har pligt til at bogføre transaktioner i et selskab, før bilagsmaterialet modtages fra den tidligere ledelse, at en direktør for et selskab har pligt til at udarbejde årsregnskaber for et selskab før sin tiltræden som direktør, og at der for de berørte selskabers vedkommende gælder pligt til daglig bogføring.

Det gøres gældende, at pligten til sikker opbevaring af bogføringsmateriale fra den fratrådte ledelses periode først indtræder for en ny ledelse, når den nye ledelse modtager materialet fra den fratrådte ledelse, at enhver ledelse er ansvarlig for dens handlinger og undladelser i den pågældende ledelsestid, og at en senere tiltrådt ledelse ikke kan gøres kollektivt ansvarligt for en tidligere ledelses handlinger og undladelser.

Om egnethed, rimelighed og varighed:

Det bestrides, at sagsøgte er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, og at det under hensyn til den pågældendes handle-måde og omstændighederne i øvrigt er rimeligt at pålægge sagsøgte konkurskarantæne. Det gøres tværtimod gældende, at sagsøgte nu har lært, at han skal passe på ikke at blive misbrugt, og at han fremover ikke vil deltage i selskabets ledelse.

Til støtte for den subsidiære påstand gøres det gældende, at en eventuel konkurskarantæne i givet fald må fastsættes for en kortere periode end 3 år ud fra rimeligheds- og proportionalitetshensyn, herunder tiden, som er gået siden konkursens indtræden, hvorved der henvises til praksis i materialesamlingen om reduktion til 2 eller 1 år. ..."

Der blev afsagt

Kendelse

For så vidt angår [redacted] Part A's [redacted] påstand om afvisning bemærkes, at det af side 134 i betænkning 1525 (2011) om konkurskarantæne og af bemærkningerne til § 157 i lovforslaget om konkurskarantæne (lovforslag nr. 131 af 30. januar 2013, jf. side 27) fremgår, at det er en forudsætning, at kurators begæring om konkurskarantæne fremsættes under konkursboets behandling. Denne sag er anlagt af kurator, inden konkursboet er afsluttet, og da det er uden betydning, at boet blev afsluttet, inden der blev truffet afgørelse om konkurskarantæne, tages afvisningspåstanden ikke til følge.

[redacted] Part A [redacted] var direktør i selskabet fra den 12. juni 2015 til den 15. september 2015 og deltog således i selskabets ledelse senere end 1 år før fristdagen den 23. oktober 2015.

[redacted] Part A [redacted] har forklaret, at han ikke husker, hvilke opgaver han havde som direktør i selskabet, og at han, hvis der ses bort fra biljerne, ikke husker at have stået for nogen aktivitet i selskabet. Skifteretten lægger efter bevisførelsen til grund, at selskabet som en række andre selskaber, herunder [redacted] Virk. 1 ApS [redacted] (jf. BS SKSo-612/2016), har henvendt sig til en professionelt "afviklingsvirksomhed", som har sørget for "anonymisering" af selskabet, bl.a. således at det kunne blive tvangsopløst under et nyt navn og med en ny direktør, og at den nye direktørs opgave alene har været at møde i skifteretten. [redacted] Part A's [redacted] virke som direktør må derfor betragtes som en stråmandskonstruktion eller lignende.

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at [redacted] Part A [redacted] som direktør undlod at sikre, at selskabet overholdt sine forpligtelser over for SKAT, og at han undlod at sikre, at selskabet havde det tilstrækkelige kapitalberedskab. På denne baggrund blev der stiftet en betydelig gæld til SKAT. Desuden lægges det til grund, at [redacted] Part A [redacted] ikke har sikret sig, at lovgivningens krav til bl.a. bogføring og aflæggelse af årsrapporter blev overholdt. Retten bemærker, at der ikke er afleveret bilagsmateriale/bogføring til kurator, og at [redacted] Part A [redacted] ikke synes at have gjort noget for at skaffe det til veje til kurator.

Retten lægger til grund, at der i perioden, hvor [redacted] Part A [redacted] var direktør i selskabet, blev importeret flere biler gennem selskabet, uden at der er angivet eller afregnet salgsmoms. Der er i konkursboet anmeldt krav for 684.770 kr., hvoraf SKAT's krav udgør 405.605 kr. Af SKAT's krav vedrører 186.093 kr. yderligere momstilsvær i 3. kvartal i 2015. Efter bevisførelsen lægges det mod [redacted] Part A [redacted] forklaring til grund, at han havde kendskab til importen af bilerne. Retten har i denne forbindelse blandt andet lagt vægt på, at [redacted] Part A [redacted] har forklaret, at han havde talt med [redacted] Person 1 [redacted] om import af biler, og på at oplysningerne om, at han ikke har skrevet under på en erklæring vedrørende importen, og at han ikke husker, om han har skrevet under på fuldmagten til [redacted] Person 1 [redacted] først er fremkommet under den mundtlige forhandling.

Retten finder desuden, at driften er fortsat ud over håbløshedstidspunktet, hvor [redacted] Part A [redacted] burde have indset, at en fortsat drift ville medføre betydelige tab for særligt SKAT.

På dette grundlag, og da [redacted] Part A [redacted] tidligere har været involveret i ledelsen af en række selskaber, der er taget under konkursbehandling i 2014 og 2015, finder retten, at [redacted] Part A [redacted] har udøvet groft uforsvarlig forretningsførelse, og at han er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, jf. konkurslovens § 157, stk. 1, hvorfor påstanden om konkurskarantæne tages til følge.

Herefter, og under hensyn til [redacted] Part A's [redacted] handlemåde og omstændighederne i øvrigt, finder retten, at det er rimeligt at pålægge ham konkurskarantæne, jf. konkurslovens § 157, stk. 1 og 2.

Da selskabet [redacted] Virk. 4 ApS [redacted] alene er indtrådt som ejer af det sagsøgende selskab med henblik på afvikling, finder retten, at selskaberne ikke er omfattet af koncernbegrebet i konkurslovens § 157, stk. 3.

Da konkursdekretet blev afsagt den 25. november 2015, nedsætter retten efter omstændighederne karantæneperioden til 2 år, jf. konkurslovens § 158, stk. 1. Den pålagte karantæne regnes fra det tidspunkt, hvor kendelsen er endelig. De pålagte konkurskarantæner i denne sag og i sagen BS SKSo-612/2016 ([redacted] Virk. 1 ApS [redacted] under konkurs mod [redacted] Part A [redacted]) løber i forlængelse af hinanden.

Efter resultatet skal [redacted] Part A [redacted] betale sagens omkostninger, jf. konkurslovens § 165, stk. 1 og 2. Beløbet er fastsat under hensyn til sagens omfang, hovedforhandlingens varighed, og til at sagen er behandlet sammen med sagen BS SKSo-612/2016 ([redacted] Virk. 1 ApS [redacted] under konkurs mod [redacted] Part A [redacted]).

Derfor bestemmes:

Part A pålægges konkurskarantæne i 2 år fra kærefristens udløb, og må således ikke i denne periode deltage i ledelsen af en virksomhed eller drive virksomhed, hvor han ikke hæfter personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. De pålagte konkurskarantæner i denne sag og i sagen BS SKSo-612/2016 (Virk. 1 ApS under konkurs mod Part A) løber i forlængelse af hinanden.

I det tilfælde en tidligere pålagt konkurskarantæne endnu ikke er udløbet, løber konkurskarantænen fra udløbet af den senest pålagte konkurskarantæne og udløber senest 10 år efter den oprindelige afgørelse.

Part A skal inden 14 dage betale 37.500 kr. til statskassen til dækning af omkostningerne ved sagen.

Dommer 2

Skifteretten tilkendte kurator, advokat René Rasmussen, et salær på 15.000 kr. med tillæg af moms, i alt 18.750 kr., for sit arbejde med sagen. Beløbet betales foreløbigt af statskassen i medfør af konkurslovens § 166 og endeligt af Part A jf. kendelsen ovenfor.

Skifteretten tilkendte den for Part A beskikkede advokat, advokat Carsten Bo Nielsen et salær på 15.000 kr. med tillæg af moms, i alt 18.750 kr., som udredes foreløbigt af statskassen og endeligt af Part A jf. kendelsen ovenfor.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Dommer 2